

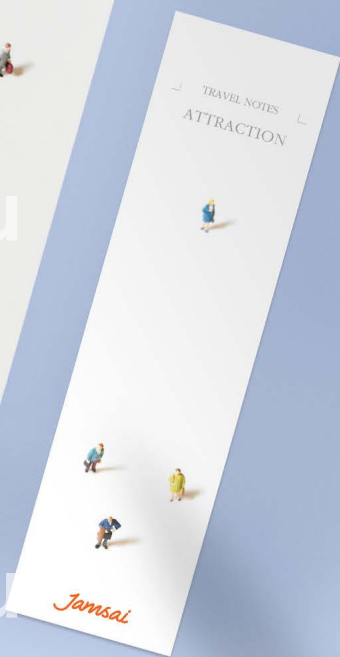
「 TRAVEL NOTES 」

ATTRACTION

Lee Byung-ryul เขียน สุวีจนา สงวนสิน แปล

Jamsai

เรื่องราวที่.หนึ่ง.

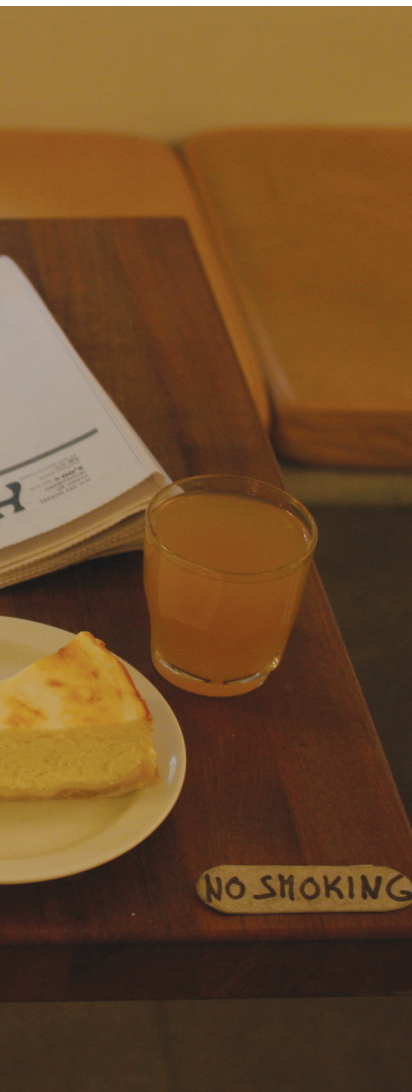
└─ คำว่า 'Passion' ─┐

ในคำว่า Passion มีกลิ่นของทุ่งหญ้าที่แสงตะวันแห่งฤดูกาลหนึ่งมาหยุด
พักก่อนจะจากไป มีแววตาของหนุ่มสาวที่กำลังเสยผมพรางจิตเจียนอะไร
บางอย่างยามรุ่งอรุณ มีอาการใจเต้นรื้อต่อตัวเครื่องบินฟรีที่จะได้ออก
เดินทางในสักวัน Passion ก็คืออะไรแบบนี้ ถ้าไม่รู้จักอะไรแบบนี้ ก็จะติดอยู่
ในสภาวะมึดมิดจนยากที่จะหายใจ และถ้าไม่มีอะไรแบบนี้ ก็จะได้พบกับความ
มีดมนราวกับเดินเท้าเปล่าไปในเมืองที่ไม่คุ้นเคย

Passion แบ่งออกเป็นคนที่อยู่กับคนที่ไม่มีอย่างชัดเจน กล่าวคือ Passion ไม่ได้แบ่งเป็นคนที่ข้ามแม่น้ำกับคนที่ไม่ข้ามแม่น้ำ แต่แบ่งออกเป็นคนที่กระโจนตัวลงในแม่น้ำ แล้วปล่อยตัวไปตามกระแสน้ำเพื่อออกเดินทางไกล กับคนที่ไม่แบ่แต่จะจุ่มเท้าลงไปแม่น้ำ ดังนั้น Passion จึงไม่ใช่แค่การก้าวข้าม แต่เป็นการกระโจนตัวแล้วลอยออกไป

เรื่องราวที่สอง.
┌ ไร้ตรัสนิยม ─

ผมตากผ้าเช็ดหน้าทิ้งเอาไว้บนแดดฟ้า
พอลบมาจึงทำให้ไม่มีผ้าเช็ดหน้าใช้อยู่
หลายวัน ด้วยความเสียดายเงิน ผมก็เลย
ไม่ยอมซื้อใหม่ แต่หลังจากที่อดทนไปได้
ห้าวัน ในที่สุดผมก็ต้องซื้อใหม่จนได้ แต่
ผมคิดว่านั้นมันไม่ใช่ผ้าเช็ดหน้า มันดู
เหมือนผ้าเช็ดจานมากกว่า ไม่สิ มันคือ
ผ้าเช็ดจานนั่นแหละ แต่ก็ไม่เป็นไร เพราะ
แค่เปลี่ยนสนิยมก็พอแล้ว

เวลาพับผ้าเช็ดหน้าคุณพับกันยังไง พับ
ผ้าตามแนวทแยง? พับทางยาวสองทบ
แล้วค่อยพับครึ่ง? พับให้ปลายยี่ห้อยอยู่ด้าน
ในสุด? หรือพับให้ปลายยี่ห้อยโผล่ออกมา?
แล้วใช้เตารีดกดกับผ้าเช็ดหน้าเพื่อจับ
มุมหรือปล่า? หรือไม่ชอบให้ผ้าเช็ดหน้า
มีรอยพับที่ชัดเจน? แต่ไม่เป็นไรหรอก
เพราะการเดินทางมันไม่ได้รีดสนิยม
เล็กๆ น้อยๆ ของคุณให้เรียบ แต่มันจะ
หลงเหลือไว้แค่สนิยมที่ยิ่งใหญ่และสำคัญ

เรื่องราวที่.สาม.

└─ ช่างตัดผมชาวเบ็กซิกัน ─┐

ผมชอบอาชีพช่างตัดผมเพราะความสะอาดสะอ้าน ผมไม่เคยเห็นช่างตัดผมคนไหนที่ไม่สะอาดสะอ้าน แต่แล้วตั้งแต่เมื่อไหร่ก็ไม่รู้ที่การไปร้านตัดผมกลายเป็นเรื่องที่ไม่ปกติ ผมไม่ได้ไปร้านตัดผมเลย แต่ถ้ามีเหตุที่จะต้องตัดผมในระหว่างเดินทางท่องเที่ยว เช่น ผมจางหน้าทึมตา หรือสระผมไม่ได้หลายวันจนรู้สึกคันยุบยิบราวกับมีตัวอะไรไต่อยู่ ผมก็จะเดินออกมาที่หน้าสถานีรถไฟแล้วมองหาว่ามีร้านตัดผมหรือไม่ ซึ่งต้องเป็นร้านตัดผมที่บอวลไปด้วยกลิ่นสบู่เท่านั้น ไม่ใช่ร้านเสริมสวยที่มีกลิ่นหอมหวาน

แม้จะพูดกันไม่รู้เรื่องก็ไม่ใช่ไร เพราะผมไม่ได้ขอให้คิดผมถาวรนี่นา พอเข้าไปในร้าน ผมจะถูกพาไปนั่งและคลุมตัวด้วยผ้าสีขาว จากนั้นก็จะใช้มือข้างหนึ่งจับผมเพื่อบอกให้ข้างรู้ความยาวที่ต้องการตัด ส่วนมืออีกข้างหนึ่งก็ต้องทำท่า ‘ตัดฉับ’ ให้ข้างเห็น หนวดก็ต้องปล่อยให้ข้างโกน ไม่ว่าจะเป็นที่เนปาล หลัวโจว ประเทศจีน หรือหมู่บ้านชนบทในโรมาเนีย เมื่อผมบอกข้างว่าไม่โกนหนวด พวกเขาต่างก็ทำหน้าตาอึดอัดใจราวกับทำหน้าที่ของตัวเองได้ไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ ดังนั้นผมจึงต้องขอร้องข้างให้ฆ่าเชื้อใบมีดที่จะใช้โกนหนวดเสียก่อน แม้จะเป็นการทำให้ข้างต้องลุกขึ้นมาต้มน้ำเพื่อฆ่าเชื้อใบมีดเพราะผมก็เถอะ

คุณตาถอนซาเลส ชาวเม็กซิกัน เป็นช่างตัดผมที่น่าเชื่อถือ แม้คุณตาจะอยู่ในวัยหกสิบแล้ว แต่ทว่าท่าที่จัดการกับเส้นผมนั้นราวกับกำลังสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ มีทั้งความใส่ใจและความแม่นยำ ยิ่งไปกว่านั้นยังมีความนุ่มนวล แต่สิ่งสำคัญคือคุณตาไม่ได้มีท่าที่โอ้อวดในฝีมือของตัวเองแต่อย่างใด และจุดเด่นที่สุดก็คือคุณตานำถ้วยสามใบออกมาให้ผมดม โดยแต่ละถ้วยมีฟองสบู่กลิ่นแตกต่างกัน คุณตาให้ผมเลือกถ้วยที่ถูกใจที่สุด แค่นี้ก็พอจะรู้แล้วว่าคุณตาเป็นมือโปรแค่ไหน คุณตาสระผมให้ลูกค้ายด้วยกลิ่นสบู่ที่ลูกค้าเลือกเอง ผมคิดว่าการเอาใจใส่คนอื่นต้องให้ได้ประมาณนี้ การโกนหนวดและสระผมให้ลูกค้าทุกคนด้วยสบู่กลิ่นเดียวกันอาจไม่ใช่เรื่องที่น่าเลวร้าย แต่ถ้าลูกค้าได้เลือกเอง ลูกค้าก็จะรู้สึกว่าคุณตาได้รับการเคารพและเอาใจใส่

ทั้งเส้นผมและหนวดเคราของผมได้รับความเคารพแบบนี้ จึงไม่มีทางที่ผมจะรู้สึกแยได้หรอก

เช้าวันต่อมา
สิ่งที่ปลูกผมให้ตื่นคือกลิ่นของสบู่ที่คุณตาสระผมให้
กลิ่นมันหอมหวานมาก ไม่เลวเลย

(ติดตามอ่านต่อได้ในฉบับเต็ม)

ติดตามความสนุกเพิ่มเติมได้ที่

<http://store.jamsai.com/9786160624690.html>